

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 31T/31/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125010747
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Harangozo
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8125010747.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, samosudcom JUDr. Radoslava Harangozom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24. novembra 2025 v Prešove takto

rozhodol:

Obžalovaný:

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trv. bytom D. E. XXX, okr. F.

je vinný, že

v bližšie nezistenej dobe, v mesiacoch jún a júl 2022, v rómskej osade v Milpoši, okr. F., na miestnom ihrisku a na iných miestach v okolí osady, opakovane, po vzájomnej dohode a vzájomnom súhlase vykonal súlož s maloletou G. E. nar. XX.XX.XXXX, pričom vedel, že maloletá v tom čase ešte nedovŕšila 15. rok svojho života, následkom čoho maloletá G. E. otehotnela a dňa 10.03.2023 porodila dieťa,

teda

- vykonal súlož s osobou mladšou ako pätnásť rokov

č í m s p á c h a l

- pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona

Za to mu súd ukladá:

Podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona účinného od 06.08.2024, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona účinného od 06.08.2024, § 39 ods. 1 Tr. zákona účinného od 06.08.2024, trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho na výkon uloženého trestu odňatia slobody z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 28.05.2025 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov obžalobu na A. B. pre skutok právne kvalifikovaný ako pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona, na skutkovom základe ako vo výrokovej časti tohto rozsudku, bezo zmien proti obžalobe.

Na hlavnom pojednávaní dňa 22. septembra 2025 súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku rozhodol, že prijíma vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1, písm. b/ Tr. poriadku, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu v obžalobe prokurátora, ktoré vyhlásenie obžalovaný urobil po podrobnom a dôslednom poučení o jeho procesných právach, ako aj o následkoch takéhoto vyhlásenia podľa § 257 ods. 2, 5 a 8 Tr. poriadku, po porade s obhajcom, pričom aj kladne odpovedal na otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku a po kladnom stanovisku procesných strán vo vzťahu k takémuto vyhláseniu. Z takto uvedeného dôvodu preto súd uznal obžalovaného vinným, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pretože z vykonaného dokazovania nemal pochybnosti o jeho vine, ako ani o právnej kvalifikácii, pričom aj postup orgánov činných v trestnom konaní bol v súlade s Trestným poriadkom a súd nezistil žiadne, procesné ani vecné, prekážky, ktoré by bránili prijatiu vyhlásenia o vine a preto obžalovaného uznal vinným zo spáchania skutku tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, na skutkovom základe tam uvedenom.

Súd teda v dôsledku prijatia vyhlásenia o vine vykonal dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste, pričom vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného k jeho osobným a majetkovým pomerom, IPŠ k potenciálnemu trestu domáceho väzenia a oboznámením príslušnej probačnej správy, oboznámením pripojených spisov Okresného súdu Prešov, oboznámením charakteristík, správ a lustrácií na osobu obžalovaného a dospel k nasledovným záverom.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní pri výsluchu k osobným a majetkovým pomerom uviedol, že býva v D. v dome a býva tam so ženou – poškodenou, majú dve deti, je to jeho družka, ten dom vlastní jeho otec, ale otec tam nebýva. Dom je murovaný, ale nemajú elektriku ani plyn. Rodičia družky taktiež nemajú prístup k elektrike. Nemá aktuálne žiadny príjem. Robil, ale už nepracuje momentálne. Majú solárne panely. Signál v dome nemajú, televízor im ide. Je to adresa D. E. XXX. Majú prídavky, z toho zabezpečujú rodinu. On berie rodičovský príspevok, nič viac.

Z probačnej správy o výsledku IPŠ k možnému uloženiu trestu domáceho väzenia s prílohami vyplynulo, že obžalovaný býva na uvedenej adrese s družkou a 2 maloletými deťmi. Je nezamestnaný, pracuje brigádne bez dokladu v spol. H. C. F. I. ako pomocný robotník. Obydlie pozostáva z jednej izby bez kúpeľne a toalety, postavenom svojpomocne bez povolenia. Nie je tam pripojenie elektrickej energie, nie je uzatvorená žiadna zmluva s poskytovateľom energie, zásuvky v obydlí nie sú, elektrickú energiu si zabezpečujú svojpomocne s pomocou solárneho panela. Neboli tak splnené materiálo-technické podmienky pre kontrolu výkonu trestu domáceho väzenia, v prípade jeho uloženia.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že má doposiaľ evidovaných 5 záznamov, v prvom prípade ide o podmienkové zastavenie trestného stíhania ešte v roku 2020, následne právoplatné odsúdenie Okresným súdom Prešov pre prečin krádeže vo veci sp. zn. 3T/59/2021 s podmienkovým trestom, zrušeným neskorším rozsudkom. Tretím záznamom je právoplatné odsúdenie Okresným súdom Prešov vo veci sp. zn. 33T/32/2021 rozsudkom zo dňa 29.03.2022 pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona s uložením podmienkového trestu odňatia slobody a skúšobnou dobou s probačným dohľadom na 3 roky do 29.03.2025, ktorý bol ale neskôr zrušený vo výroku o treste a to štvrtým odsúdením, rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/41/2022 zo dňa 17.10.2022 pre prečin krádeže, kde mu bol uložený už súhrnný trest aj vo vzťahu k predošlým 2 odsúdeniam a to vo výmere 3 rokov podmienkovo odložený na skúšobnú dobu na 4 roky s probačným dohľadom a napokon pre prečin krádeže mu bolo vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/37/2022 upustené od uloženia súhrnného trestu.

V registri priestupkov má za posledné obdobie evidovaných 6 priestupkov, prevažne proti majetku vrátane drobných krádeží alebo proti plynulosti a bezpečnosti cestnej premávky, najmä jazda bez vodičského oprávnenia.

Z J. K. Milpoš vyplýva, že býva na drese Milpoš 1620 v jednoduchom obydlí, bez elektrickej energie, bez vodovodnej prípojky a bez kanalizačnej prípojky, v nelegálnej stavbe spolu s družkou G. E. a dvomi mal. synmi. Obecny úrad nemá informácie o jeho príjmoch a pracovnom zaradení. V obci sa dopustil drobných krádeží.

Správa z úradu práce sa týka dávnejších období, keď bol obžalovaný ešte nepĺnoletý, bol evidovaný od decembra 2019 pre prečin krádeže a navštevoval Spojenú školu Lipany. Pochádzal zo skromných

pomerov, z rodiny s 11 deťmi, s rodičmi obýval murovaný dom so starším nábytkom a príjmami boli dávka v hmotnej núdzi, rodinné prídavky a rodičovský príspevok.

Zo správy L. vyplýva, že nebol liečený ani hospitalizovaný na miestnom psychiatrickom oddelení.

Súd sa zaoberal aj tým, či v danej veci neprichádza vo vzťahu k jeho predošlým odsúdeniam do úvahy aj uloženie súhrnného trestu a za týmto účelom si pripojil a oboznámil podstatný obsah predmetných trestných spisov Okresného súdu Prešov.

Z oboznámeného pripojeného spisu Okresného súdu Prešov vo veci sp. zn. 3T/59/2021 vyplýva, že na neho bola dňa 29.07.2021 podaná obžaloba a následne bol aj uznaný vinným trestným rozkazom zo dňa 04.01.2022, doručeným obvinenému dňa 10.01.2022, z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona v spolupáchateľstve, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 1 mesiac podmienene odložený na skúšobnú dobu 1 roka. Predmetný skutok spáchal dňa 24.03.2021.

Z oboznámeného pripojeného spisu Okresného súdu Prešov vo veci sp. zn. 33T/32/2021 vyplýva, že dňa 16.04.2021 bola na neho podaná obžaloba a následne bol aj uznaný vinným rozsudkom zo dňa 29.03.2022 z pokračujúceho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov podmienene odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 3 rokov. Skúšobná doba začala plynúť od 30.03.2022 a táto trvala nepretržite až do neskoršieho zrušenia výroku o treste z tohto rozsudku, kde však bola uložená opäť skúšobná doba navýšená na 4 roky a táto skúšobná doba mu bola plynule započítaná do novej. Predmetný skutok spáchal v období letných mesiacov roku 2020 (bez uvedenia presného dňa).

Z oboznámeného pripojeného spisu Okresného súdu Prešov vo veci sp. zn. 6T/41/2022 bolo zistené, že na neho bola dňa 07.06.2022 podaná obžaloba a následne bol aj uznaný vinným rozsudkom zo dňa 17.10.2022 z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona spolupáchateľstvom, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody (podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona) vo výmere 3 rokov, podmienene odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 4 rokov a súčasne bol zrušený výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Prešov vo veci sp. zn. 3T/59/2021 ako aj v rozsudku vo veci sp. zn. 33T/32/2021. Predmetný skutok spáchal v dňoch 16.07.-17.07.2021.

Napokon, z oboznámeného pripojeného spisu Okresného súdu Prešov vo veci sp. zn. 4T/37/2022 (skutok pôvodne podmienene zastavený v konaní pod sp. zn. 5T/9/2020), bolo zistené, že ešte dňa 03.02.2020 bola na neho podaná obžaloba a následne, po pokračovaní v konaní po podmienene zastavení, bol aj uznaný vinným trestným rozkazom zo dňa 29.05.2023, doručený obžalovanému dňa 05.06.2023, kde mu bolo podľa § 44 Tr. zákona upustené od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu ku trestu uloženému v konaní pod sp. zn. 6T/41/2022. Predmetný skutok spáchal ešte dňa 27.10.2019.

Pri otázke ukladania trestu súd prihliadal pritom na účel trestu vyjadrený v ust. § 34 ods. 1 Tr. zákona (zásady pre ukládanie trestov po novele účinné od 06.08.2024 priaznivejšej pre obžalovaného), v zmysle ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Súd tiež poukazuje na zásady ukladania trestov v zmysle ust. § 34 ods. 3, 4 Tr. zákona, keď trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Zároveň, v zmysle predmetných ustanovení, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatela alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd

prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. I/ Tr. zákona, teda že sa priznal a oľutoval svoje konanie, čo preukázal vyhlásením o vine. Z hľadiska priťažujúcich okolností, súd neprihliadal na právoplatné odsúdenie datované pred spáchaním prejednávaneho skutku, keďže túto okolnosť zohľadnil v prípade odsúdenia za pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona (vec Okresného súdu Prešov, sp. zn. 33T/32/2021) ako opätovne spáchaný zločin, o malo za následok úpravu trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona (účinného od 06.08.2024) Rovnako nebral do úvahy ani podmiennečné odsúdenie vo veci sp. zn. 3T/59/2021, vo vzťahu ku ktorému mu už v konaní sp. zn. 33T/32/2021 mal byť ukladaný súhrnný trest, kde k náprave nakoniec došlo až vo veci sp. zn. 6T/41/2022.

S poukazom na vyššie uvedené súd tiež dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na uloženie súhrnného trestu, ale trestu samostatného. Prejednávaný skutok v tomto konaní bol síce spáchaný v mesiacoch jún a júl 2022, teda pred vyhlásením rozsudku vo veci sp. zn. 6T/41/2022 (17.10.2022), avšak všetky jeho predchádzajúce trestné činy boli spáchané pred vyhlásením rozsudku vo veci sp. zn. 33T/32/2021, resp. pred doručením trestného rozkazu vo veci sp. zn. 3T/59/2021 a síce postupne v dňoch 27.10.2019, leto 2020, 24.03.2021 a 16.07.-17.07.2021. Tieto trestné činy sú navzájom vo viacčinnom súbehu, avšak v prípade prejednávaneho skutku (jún a júl 2022) došlo k prerušeniu viacčinného súbehu jednak doručením trestného rozkazu vo veci pod sp. zn. 3T/59/2021 dňa 10.01.2022 a tiež vyhlásením rozsudku vo veci pod sp. zn. 33T/32/2021 dňa 29.03.2022, na čom nič nemení neskoršie zrušenie výrokov o treste v týchto rozhodnutiach. Uvedené trestné činy nie sú s prejednávaným trestným činom vo viacčinnom súbehu, ale ide už o recidívu – spáchaný po predošlom právoplatnom odsúdení.

Súčasnne súd konštatuje, že k spáchaniu skutku došlo nepochybne v rámci skúšobnej doby, ktorá začala plynúť od 30.03.2022 (dokonca sa do celkovej skúšobnej doby započítala aj skúšobná doba z veci sp. zn. 3T/59/2021, čo však nie je v tomto smere podstatné), keď ku skutku došlo v mesiacoch jún a júl 2022. Súd tiež konštatuje, čo už bolo vyššie naznačené, že ide o opätovné spáchanie zločinu, ktorého sa dopustil už po tom, čo bol právoplatne odsúdený rozsudkom zo dňa 29.03.2022 sp. zn. 33T/32/2021 za obdobný zločin sexuálneho zneužívania. V súlade s uvedenými skutočnosťami je potrebné poukázať, že za zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona zákon stanovuje trestnú sadzbu 3-10 rokov. Aplikujúc, pri opätovnom spáchaní zločinu, ust. § 38 ods. 3 Tr. zákona účinného od 06.08.2024 po novele Tr. zákona, sa zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu. Súd teda po úprave sadzby mohol ukladať trest odňatia slobody v rozmedzí 5 rokov a 4 mesiace až 10 rokov.

Súd skúmal aj možnosti uloženia alternatívneho trestu domáceho väzenia, ktorý by vzhľadom na osobné pomery obžalovaného a charakter trestnej činnosti, okolnosti jej spáchania prichádzal podľa názoru súdu do úvahy. Z IPŠ však vyplynulo, že pre uloženie tohto druhu trestu nie sú u obžalovaného splnené materiálno-technické podmienky. Súdu tak neostávalo nič iné, len ukladať nepodmiennečný trest odňatia slobody, vzhľadom na spáchanie trestného činu v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmiennečného odsúdenia a vzhľadom na to, že ide o zločin.

Je však potrebné zdôrazniť, že obžalovaný vyhlásením o vine neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny, a to dokonca bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Týmto vyjadril svoj negatívny postoj k ním spáchanej trestnej činnosti, ku ktorej sa priznal a ľutoval jej spáchanie, čo naplno prejavil aj na hlavnom pojednávaní. Táto skutočnosť oprávňuje súd k aplikácii ustanovenia § 39 ods. 5 Tr. zákona, hoci jeho použitie stále v zmysle znenia Trestného zákona nie je obligatórne (slová „môže súd uložiť“), avšak súd nenašiel dôvody, prečo by aplikované byť nemalo. Už len na základe aplikácie uvedeného ustanovenia súd, ak už toto ustanovenie použije, zníži trest o jednu tretinu. V danom prípade tak, keďže dolná hranica trestnej sadzby po jej úprave je 5 rokov a 4 mesiace, predstavuje trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu výmeru 3 rokov, 6 mesiacov a 20 dní, resp. na celé mesiace 3 rokov a 7 mesiacov. Súd teda mohol uložiť obžalovanému na základe vyhlásenia viny, trest odňatia slobody v uvedenej výmere.

Súd však v danom prípade okrem uvedeného zistil aj ďalšie okolnosti, ktoré odôvodňujú mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby z dôvodov podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona, v zmysle

ktorého, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Mimo vyhlásenia o vine, mimoriadne okolnosti odôvodňujúce mimoriadne zníženie trestu súd vidí predovšetkým v tom, že išlo o konanie vo vzťahu k osobe (v čase skutku mal. G. E., nar. XX.XX.XXXX), ktorá s obžalovaným aj naďalej reálne žije v partnerskom vzťahu a v spoločnej domácnosti a obaja spoločne vychovávajú 2 maloleté deti. Aj zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o 1/3 z dôvodu opätovného spáchania zločinu súd vykonal vo vzťahu k právoplatnému odsúdeniu za zločin, ktorý bol spáchaný rovnako na osobe mal. G. E. M. teda o náhodné konanie obžalovaného, ale, samozrejme bez toho, aby súd znižoval závažnosť páchanej trestnej činnosti a aby to obžalovaného zbavovalo zodpovednosti za jeho protiprávne konanie, išlo predsa len o konanie vo vzťahu k osobe, s ktorou dlhodobo chodil a ich vzťah trvá už dlhšiu dobu až do súčasnosti, pričom tieto skutočnosti nemali negatívny vplyv na ich vzťah a ani na postoj rodín k jeho osobe – kde súd osobitne poukazuje na záverečnú reč poškodeného, otca mal. G. E., ktorý žiadal, aby si to mohol odpracovať a aby nemusel ísť do výkonu – ale napriek uvedenému sa rozhodli aj do budúcnosti spolu žiť a starať sa o deti. Napokon, aj keď vo veľmi skromných pomeroch, obžalovaný so svojou partnerkou zabezpečujú živobytie a starostlivosť o rodinu, pričom, hoci v danom prípade musel byť uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, uloženie dlhoročného trestu odňatia slobody by malo za následok pretrhnutie ako tak fungujúcich rodinných väzieb a potenciálne ohrozenie starostlivosti o maloleté deti z dlhodobého hľadiska, čo by bolo v rozpore so zásadami pre ukladanie trestu vyššie uvedenými a to zvlášť aj za predpokladu, že obžalovanému hrozí premena aktuálne prebiehajúceho trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom v konaní pod sp. zn. 6T/41/2022, čo je však zatiaľ len v rovine úvah.

Na strane druhej, z hľadiska výmery trestu, súd považoval za primeraný a nevyhnutný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Uloženie ešte nižšieho trestu by zas bolo v rozpore s účelom trestu poukazujúc na to, že obžalovaný už bol pred spáchaním trestného činu súdne trestaný a to dokonca za obdobný trestný čin, bol v skúšobnej dobe, uvedené ho neodradilo od opätovného páchania trestnej činnosti, pričom celkovo obžalovaný nevedol riadny život a dopúšťal sa nielen trestnoprávneho konania, ale aj častého priestupkového konania. Trest, napriek tomu, že ho súd ukladal vo výmere nižšej, ako vychádzala dolná hranica sadzby po jej zákonnej úprave, musí mať aj prevenčný a odstrašujúci účinok do budúcnosti a z tohto dôvodu by ďalšie zníženie trestu pod dolnú hranicu znamenalo mieriť sa s účinku a účelu trestu.

Čo sa týka zaradenia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, vzhľadom na to, že obžalovaný doposiaľ, pred spáchaním trestnej činnosti, nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, zaradil ho súd na výkon tohto trestu v súlade s ust. § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

O iných otázkach (náhrada škody, ochranné opatrenia) súd nerozhodoval, keďže škoda uplatnená nebola a potreba uloženia ochranného opatrenia z vykonaného dokazovania nevyvstala.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Prešov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.